

JĀ• SE SNAD NEVDĀ•M...

ĀĀEtrtek, 11 ĀĀerven 2009

MilĀ Danielo, obracĀm se na tebe s obrovskĀm (tedy z mĀho hlediska) problĀmem. MĀm se vdĀvat. TĀ•Ām se na to, vlastnĀ se vdĀt chci - abych upĀ•esnila, je to naplnĀnĀ mĀho snu, vystupĀovĀnĀ našeho vztahu s pĀ•Ātem. Jsme spolu uĀ• pĀ•t let, mĀme dĀ•, bydlĀme spolu a jsme tedy rodina i bez oddacĀho listu.

Ale o svatbĀ jsme mluvili uĀ• pĀ•ed mĀm tĀ•hotenstvĀm, i kdyĀ• nakonec se vše vyvrbilo trochu jinak. OtĀ• dĀ•iv neĀ• jsme Ā•ekali; zpoĀ•Ātku mi bylo strašnĀ špatnĀ, takĀ•e svatba nepĀ•ichĀzela v ūvahu, potom mĀ•la nĀ•jakĀ zdravotnĀ problĀmy a neschopenku s dvouhodinovĀmi vychĀzkami, takĀ•e zase smĀ•la, no a nakonec uĀ• jsem s obrovskĀm bĀ•ichem na radnici nechĀ•la, aĀ• po porodu. A pak zaĀ•alo bĀ•hĀnĀ kolem miminka, starosti s mĀm synem z pmanĀ•elstvĀ, a najednou mĀ "miminko" rok, mĀ•j pĀ•Ātel mĀ• oficiĀlnĀ poĀ•Ādal o ruku, a jĀ souhlasila. PĀ•iznĀm s Ā•e po rozvodu s bĀvalĀm muĀ•em jsem o svatbĀ nechĀ•la ani slyšet, ale kdyĀ• se narodilo miminko, najednou mi bĀt lito, Ā•e nejsme manĀ•elĀ. TeĀ• se mi tedy splnilo i toto a budeme se brĀt, ale jĀ jsem v koncĀch. DĀ•vody jsou bohuĀ•el a jen praktickĀ. KonkrĀtnĀ snubnĀ prstĀny - jejich cena se u zlata pohybuje okolo patnĀcti - dvaceti tisíc, stĀ•ĀrnĀ stojí kolem pĀ•ti tisíc, a kdyĀ• vezmu stĀ•ĀrnĀ prstĀnek stejnĀ gramĀ•e, ale nesnubnĀ, tak za nĀ• zaplatĀm zhruba pĀ•krĀt mĀr se ta cena zdĀ pĀ•emštĀ•nĀ, vidĀm to tak, Ā•e prostĀ lidĀ ke svatbĀ potĀ•ebujĀ snubnĀ prstĀny, takĀ•e hup tam vydĀ•lat co nejvĀce, chtĀ•jĀ se vzĀt, tak aĀ• platĀ. PĀ•Ātel mĀ na to stejnĀ nĀzor, jĀ s nĀm v duchu dokonce souhlasĀm, ale pĀ•e - chtĀ•la bych mĀt hezkĀ prstĀnek, kterĀ budu nosit vlastnĀ aĀ• "doĀ•ivotnĀ" nebo spĀ• "domĀ•elnĀ" a taky by se nĀm mĀ•l (hlavnĀ mĀ•) lĀbit. I kdyĀ• vĀm, Ā•e on ho povĀ•tšinou nosit nebude, kvĀ•li prĀci, takĀ•e je to nĀ•ho jednoduššĀ, ale pro mne to znamenĀ hodnĀ. KaĀ•dĀ nevĀ•ta chce bĀt nejkrĀsnĀjšĀ, mĀt nešaty, pĀ•knĀ boty, krĀsnou kytku a na zĀvĀ•r od Ā•enicha na prst navlĀknutĀ pĀ•knĀ prstĀnek. TakĀ•e si myslĀm, Ā•e chci, aby prstĀny byly pĀ•knĀ a lĀbily se nĀm, tak toho zas tak moc nechci. PĀ•Ātel ale Ā•ekl, Ā•e za ty penĀze teda Ā•ĀdnĀ prstĀny kupovat nebude, Ā•e v prĀci dva vysoustrĀĀzĀ z mosazi a budou vypadat jako zlatĀ. A po obĀ•adu Ā•e ho budu mĀt co nejdĀ•iv sundat, neĀ• mi zezelenĀ prst... NavĀc ve mnĀ• konkrĀtnĀ mosaznĀ prstĀny evokujĀ jeden pĀ•ĀbĀ•h, a to

Brali se s dĀ•dou za vĀlky, na prstĀny tenkrĀt opravdu nebylo, ale dĀ•da jĀ slĀbil, Ā•e jak skonĀĀ vĀlka, vymĀ•nĀ ty mosaznĀ krouĀky za poĀ•ĀdnĀ prstĀny. Nikdy se tak ale nestalo, navĀc babiĀ•ka mĀ•la s dĀ•dou strašnĀ Ā•Āt; ona dĀ•ela starala se, kdeĀ•to dĀ•da si jen uĀ•Āval, jezdil si po rajzech s Ā•enskĀm a na babiĀ•ku a syna zapomĀnal. JenĀ•e toh pĀ•Āteli Ā•Āct, aby si nemyslel, Ā•e si o nĀ•m myslĀm to co o dĀ•dovi, Ā•e je nespolehlivĀ a Ā•e jen slibuje a skutek utek. As tĀm docela urazila. TakĀ•e mĀ•j svatebnĀ sen se pomalu, ale jistĀ stĀvĀ hororem. Dohodli jsme se, Ā•e svatba probĀ•hne se svĀ•dky, protoĀ•e pĀ•Ātelova matka mĀ• zrovna moc nemusĀ a obĀ•as (po poĀ•ĀitĀ alkoholu) to dĀvĀ pĀ•knĀ• najevo, o naše dĀ• nemĀ zĀjem a kdyĀ• za nĀ pĀ•Ājdeme na nĀvštĀ•vu, tak malĀho ani nepochovĀ, ani mu nekoupila zatĀm Ā•Ādnou hraĀ•ku, ovoce nebo cokoli jinĀho, co babiĀ•ky vĀ•tšinou vnouĀ•ĀtkĀ•m dĀvĀjĀ. Ne Ā•e bych to pchtĀ•la, naštĀ•stĀ si všechny potĀ•ebnĀ vĀ•ci mĀ•Ā•eme koupit sami a nemusĀme bĀt odkĀzanĀ na pomoc rodĀ. Ale - prostĀ zamrzĀ mĀ•, kdyĀ• s kamarĀdkami a jejich stejnĀ starĀmi dĀ•tmi sedĀme a povĀdĀme si, a obĀ•as nĀ•kterĀ ukĀĀ nĀ•jakĀ pĀ•knĀ obleĀ•enĀ nebo hraĀ•ku se slovy, Ā•e jĀ to donesla pro mimĀ•o tchĀnĀ. A ještĀ• jedno: ona se navĀc srze sebe "dĀmu" a moje matka je pravĀ opak, je spĀ•; jednoduššĀ, mĀ• vzdĀ•lanĀ a staršĀ, a taky o hodnĀ• zniĀ•enĀjšĀ. TakĀ•e se bojĀm, Ā•e na svatbĀ, pĀ•Āi popĀjenĀ, by mohlo dojĀt k nehezkĀ scĀnĀm. No, a my si tento den nechceme kazit niĀ•Ām takovĀm. SnaĀ•Ām se uklidnit, Ā•e to všechno jsou nedĀ• vĀ•ci. VĀm, Ā•e dĀ•leĀĀitĀjšĀ je, jakĀ spolu mĀme s pĀ•Ātem vztah, jak je nĀm spolu dobĀ•e, rozumĀme si a Ā•e mĀ• zdravĀ, krĀsnĀ dĀ•, kterĀ nĀm dĀ•lĀ radost. Ale pĀ•Āto všechno se poĀ•Ād nemĀ•Ā•u smĀ•Āt s tĀm, Ā•e budu mĀ• nehezkĀ prstĀnek, jakĀ nechci. A asi jsem marnivĀ, ale vedle zĀsnubnĀho prstĀnku z bĀleho zlata bude ten mosaznej vypadat strašnĀ...

JĀ vĀm, Ā•e ho pak mĀ•Ā•u sundat a nenosit ho, ale kdyĀ• jĀ na druhou stranu chci, aby bylo vidĀ•t, Ā• vdanĀ, jĀ chci nosit snubnĀ prstĀnek. Chci na nĀ•j bĀt pyšnĀ a radovat se z nĀ•ho. NavĀc, kdyĀ• nebudeme dĀ•lat Ā•Ādnou velkou svatbu, Ā•ĀdnĀ drahĀ šaty, cukrovĀ, hostinu, fotografie a ostatnĀ vĀdaje, tak vlastnĀ ušetĀ•m a i kdyby to tak nebylo, tak nedostatek penĀ•z nenĀ•dĀ•vod, proĀ• pĀ•Ātel nechce nĀ•jakĀ elegantnĀ prstĀny, a jĀ jsem schopnĀ na jĀdle a rĀ•znĀch jinĀch vĀdajĀch tyto penĀze docela dobĀ•e ušetĀ•m, jak jsem se nauĀ•ila po rozvodu. Mu jde je princip, Ā•ĀkĀ, Ā•e nebude dĀvat takovĀ strašenĀ penĀze za prstĀny, kterĀ takovou hodnotu nemĀjĀ. BohuĀ•el, zatĀm jsme se ve všem shodli, ještĀ• jsme nemĀ•li spolu Ā•ĀdnĀ zĀsadnĀ rozdĀl v nĀzorech, aĀ• teĀ•. Nechci vyp jako rozmazlenĀ Ā•enskĀ, co nevĀ, co za parĀdu by si poĀ•ĀĀdila, ale chci se lĀbit a chci, aby se mi vĀ•c, kterou budu mĀt dennĀ na oĀ•Āch a bude mi pĀ•ĀpomĀnat skuteĀ•nost, Ā•e jsem vdanĀ za bezvadnĀho muĀ•e, prostĀ lĀbila. Jsem ochotnĀ vzĀt si ob kalhoty a halenku, kytici si uvĀzat sama tĀ•eba z kopretin, ale aspoĀ• ty prstĀny jsem chtĀ•la mĀt pĀ•knĀ. A natrvalo, takovĀ, kterĀ po tĀdnu nošenĀ nezajdou, nezĀ•ernĀ mi z nich ruka, nezĀ•ernĀjĀ samotnĀ a nebudu se za nĀ• muset stydĀ•t. Je moĀ•nĀ, Ā•e kdyĀ• se shodneme tĀmĀ•Ā•m ve všem a o všem jsme schopni debatovat a nakonec se domĀ• tak, aby to vyhovovalo nĀm obĀ•ma, nejsme schopni to udĀ•lat u tĀ•ch zatracenĀch prstĀnĀ•?

DĀ se to pochopit? Nebo je chyba ve mnĀ•? Jak si to mĀm pĀ•Āeprogramovat v hlavĀ•, dĀ•iv, neĀ• kvĀ•li tĀ• prkotinĀ• zkazĀm nĀ•vztah, celĀ ty krĀsnĀ roky?

Kasandra